

Posudek oponenta diplomové práce

The Wildfang Collection

Často se stává, že dobré zadání je předpokladem k úspěchu. U diplomové práce v oboru architektura to platí také a zvláště pak v případě studenta pana Dominika Bokra. Student si zvolil takové téma, které je mu velmi blízké a tedy je z celé práce cítit velký zájem o dané téma a snaha jej v omezeném čase jednoho semestru náležitě uchopit. Fakt, že se téma vymyká typickému akademickému zadání práci prospívá, je velmi dobře uchopitelné, konkrétní a jasné. Takovým způsobem působí i výsledek práce jednoduše, jasně a pochopitelně. Vzhledem k tomu, jak je zadání formulováno, vnímám jako nespornou výhodu osobní konzultaci se “zadavatelem”, což nebývá standardní součástí diplomové práce. Na druhou stranu tato skutečnost nejspíš zapříčinila i určitou míru nedotaženosti, protože formulovat zadání takto konkrétně jistě zabralo větší množství času, než by bylo žádoucí.

Rozdělení navrhovaných objektů na tři domy, různé typologie a stejně tak i jejich umístění shledávám jako vhodné. Roztržení depozitáře a muzea může být z hlediska provozního vnímáno jako problematické, ale v daném kontextu místa a “klientových” potřeb se to zdá jako rozumné řešení. Navrhované objekty depozitáře i galerie jsou výrazně postaveny na materiálové koncepci, která má evokovat atmosféru vycházející z daného obsahu. Toto řešení je mi velmi blízké a domnívám se, že je i správné. Dusaná hlína, jedna z nejstarších stavebních technik lidstva, se k danému obsahu skvěle hodí. Tato technologie má mimojiné i vynikající vlastnosti z hlediska regulace vnitřní vlhkosti, absorpce pachů a alergenů, lokálnost a zcela jistě i tolik skloňovanou udržitelnost. Cení si také přístupu v uvažování o stropě, který má být odlit do hliněné formy a má připomínat jeskyni, zde je použití betonové skořepiny obhajitelné. Argumentuje-li však autor tím, že vytváří prostředí přirozené pro výskyt těchto minerálů, proč vidíme v projektu pigmentované stěny do černa, tedy barevnost, která zcela jistě není vystavovaným minerálům vlastní. Navíc je možné pigmentovat pouze v celém objemu stěny, což vyšroubuje cenu již tak neúnosně drahé technologie zbytečně nahoru jenom proto, že si architekt řekl, že to chce mít černé. Říkám to proto, že to vím a ze stavění z dusané hlíny mám osobní zkušenost z praxe. Oproti tomu by se jevílo jako rozumnější použití dusané podlahy v interiéru depozitáře i galerie, než-li broušeného betonu. Tím bychom se opět více přiblížili materiálové pravdivosti tedy podstatě dusané hlíny jako takové. Nebo by stálo za zamýšlení, zda nemít pigmentovanou fasádu pouze tenkou vnější “sandwichovou” šlupku a interier mít v přirozené barevnosti dusané hlíny. Vzhledem k tomu, že na fasádách nejsou téměř žádná okna, není problém docílit tmavého interieru i bez pigmentace.

Jednoduché a proporčně dobře zvolené kubické formy téměř bez oken společně s použitím hliněných stěn vytvoří dostatečně silnou architekturu, která na sebe bude skromě upozorňovat, ale bez zbytečného povyku. Klidná vnější i vnitřní forma nechá rozzářit obsah, který nepotřebuje extravagantní schránku. Depozitář je dle mého názoru nejpropracovanější část projektu, jak z hlediska provozu, dispozičního řešení a základního technického řešení. Nabízí se myšlenka zda nepracovat s depozitářem jako s něčím, co se vyvíjí a tedy dům vymyslet tak, že bude růst, když bude růst i sbírka pana Wildfanga. Monumentální výloha s vystavenou armádou unikátních exponátů působí majestátním dojmem a člověk se nemůže ubránit pokušení se v takovém prostoru alespoň na chvíli ocitnout.

Oproti tomu galerie nepůsobí již tak propracovaným dojmem. Zejména pak způsob fungování výstav je nejasné. Proč není jedna vybraná expozice zpracována podrobněji? Jak vypadá galerijní prostor ve dne? Jak funguje horní osvětlení galerijního sálu? Proč v suterénu vzniká tak dlouhá chodba, neatraktivní prostor? A když už tam suterén máme tak opět by stálo za zamýšlení, zda jej nevytvořit spíše z kamene, nežli betonu a podpořit tím celkovou ideu.

Budovu hotelu, která byla zpracována na základě skutečnosti, že městský pozemek toto umožňuje a pan starosta si to takto přeje, vnímám jako jakýsi nadstandard a domnívám se, že měla být zpracována buď mnohem podrobněji a nebo, což by v daném případě bylo lepší pouze jako hmota. Celkově její uchopení projektu škodí a domnívám se, že pro celkové hodnocení práce není příliš podstatná, protože nejde k meritů věci.

Možná i díky konkrétnímu zadání a nejspíš také pro lásku k mineralogii působí předložená práce tak, že byla vytvořena takzvaně "lehkou rukou", nikoliv tak jako by byla "šitá horkou jehlou". Přestože si dokáží představit větší míru detailu a dopracovanosti, domnívám se že se jedná o velmi dobrý projekt, který vzbuzuje imaginaci, řadu otázek a úvah, jak s tím dále naložit. Diplomantovi nelze dopřát nic jiného, než aby se z "akademického" klienta stal klient opravdový a projekt dále pokračoval v reálném prostředí za hranicemi atelieru liberecké školy architektury.

Celkové hodnocení diplomové práce:

Předloženou diplomovou práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení známkou B.

V Praze dne 17.června 2024

.....

MgA. Filip Kosek
Oponent diplomové práce